

750.

Добротата – странно отклонение
От изконния обществен строй,
Търси своето определение
Чрез литературния герой.

Той е извисен като светиите,
Като Крали Марко е левент,
Злите, гдето и да се открият те,
Омиротворява с *Happy end*.

Властва над Пространството и Времето,
Впримчени в писателския лист,
На отровните пороци бремето
Не засягат образа му чист.

Гордо предпочита да мълчи,
Че измислен е, да не личи.

751.

Деца умират от лечими болести
И милосърдието наше – също,
А вие, овластените, без воля сте
Да спрете злото в българската къща.

На клетвата си думите продадохте
Подред една след друга, чак до края.
А болните? Задавят се от задух те
И се отправят вкупом към Безкрая.

От там не ще ви пречат със стенания
И с болката стаена във очите,
Безпътността им вече там без рани е,
Свободни са навеки от парите.

Така намира Здравната система
Решението трайно на проблема.

752.

Защо ли чуждоземни твари
Съдбата върху нас стовари -
Началници, жени, мъже,
Дошли от кол и от въже?

От тях днес всеки кождерства
В агенции и министерства,
Дете във майка те дори
Разплакват, щом е за пари.

Народът ни наум ги псува,
Но иначе от страх кротува
И оправдава своя срам
Със “Що ми трябва бой да ям!”

Нима под тази мъдра мисъл
Не би се всеки тук подписал?

753.

Преминеш ли от този в онзи свят
Със смърт, от грижи лекарски предшествана,
Ще отбележи писар очилат,
Настъпилата смърт че е естествена.

Но щом самият ти убиец си
И подлежиш на смъртно наказание,
Тълпа надава вой да те спаси
Във името на свято състрадание.

Затворът се огражда с жив кордон
И с воплите на денонощно бдение,
А мощен многоватов мегафон
Усилва хоровото псалмопение.

Не пита никой правдата къде е,
Убиецът щом трябва да живее.

754.

Понявга е капризна съвестта ни -
Макар че уж душата ни ще брани,
Тя, вятърничева като принцеса,
Излага на опасност интереса.

Нашепва ни “Избягвайте лъжата,
Дори когато е общопризната”,
А който няма съвест богатее
И се гордее, че в развод е с нея.

Безсъвестният лесно се сдружава
И прави си държава във държава,
Закона сменя, щом не му отърва,
Лъжата за да стане сила първа.

Във резултат от дейността планирана
Престъпността ни е организирана!

755.

Децата на палачите растат
И станаха народни прокурори,
На славните родители духът
Обсебва правосъдните простори.

Богинята на справедливостта
Преврнаха във злополучна стока
На постоянен склад при Алчността
По разпореждането на Порока.

Забързано е Времето назад
Към ужаса на минали години,
Горели в пламъка на ален ад,
За който споменът не ще изстине.

Палачи, няма как да скриете,
Потомци ваши, че са и съдиите!

756.

Купуват се възвания и звания
По предварително подготвен план,
Глупак пореден, за да е избран
След предплатена изборна кампания.

Продажността по-силна от куршуми е,
Когато стане начин на живот
И се превърне във отровен плод
На властите с платеното безумие.

Човешките права във търговията
Печалба носят с най-висок процент
При най-демократичен парламент
На всеки важен депутат в кесията.

Ядат, каквото могат, а останките
Отиват на Швейцария във банките.

757.

Не са ли Красотата и Парите
Онези ярки противоположности,
В стремежа към които са разкрити
Пределите на нашите възможности?

И двете сили, знаем, са опасни,
Но в тях се крие нещо привлекателно,
И двете са на Оня свят падвластни –
На Сатана и Бог последователно.

Застава Красотата на пазара
В очакване на шеметно признание
От попа, от владиката, от царя

И обществото наше лъчезарно,
Където формата е съдържание...
С парите май обратното е вярно.

758.

Видях да честват местен големец
И неговата честност извънредна,
Да го представят като жив светец
И гордост на държавата ни бедна.

Той беше многоцветен демократ,
При сините започна да членува,
Смени трикратно после своя цвят,
Като трикратно се преименува.

Наскоро взе Аллах за свой кумир,
Потурчи се и си уши шалвари,
Съзря там най-изгоден келепир –
Кой келепир не иска да удари!

Познаваха го всички, че е мента,
Но той е вече член на парламента.

759.

*Бивша комсомолка от ГДР стана канцлер на
обединена Германия.*

Важна новина.

Германиите бяха разделени
На умна и не тъй умна част;
И двете не желаеха промени,
Но все пак за промени дойде час.

И ето, двете се обединиха
По чудо, сякаш всичко бе мираж,
Трабанти и мерцедеси решиха
Паркирани да са в един гараж.

И както често може да се случи
Под политическия небосвод,
Глупакът умния на ум днес учи
Във името на простия народ.

А умният, додето разбере,
Възседна го жена от ГеДеРе.

760.

Умре ли някой гибелен злодей,
За друг злодей той мястото опразва,
А сградата на мрачен мавзолей
Трупа му приютявя и опазва.

Там пак е обкръжен от самота
И ореол от всепобедна злоба,
Живее в него след смъртта му тя,
Не го напуска даже и във гроба.

Тя плаши всяка друга жива твар –
Далечна, близка, малка и голяма,
Защото в целия ни свят прастар,
Отрова силна като нея няма.

И сигурно тук тайната се крие,
Че на злодея тялото не гние.

761.

Практикувам всички добродетели,
Неуморно, без почивен ден,
Честното ми име споменете ли,
Всички спомнят си с възторг за мен.

Нямам врагове, само приятели,
Броят им на часове расте –
Като искрени доброжелатели
С мен щастливо си живеят те.

Бедните намират покровителство,
Даже помощ, в чудната ми мощ
Срещу всеки цар или правителство,
Алчни да ги оберат до грош.

На безсмъртен даже се преструвам,
Но беда е, че не съществувам.

762.

Как лесно се възсядат днес народите,
Обяздени с червения камшик!
В каквато и посока да ги водите,
Те ще ви служат вярно всеки миг.

Подготвяни са те десетилетия
За подчинение и робски труд,
А Свободата в ада запратете я,
На нея да се радва някой луд!

На робството Земята е избранница
И то я оплодява с кръв и пот,
Безкрайността е неговата граница,
А неговият блян - народ-робот.

При нашите закони правосъдни
Навярно блянът скоро ще се сбъдне.

763.

“Голям благотворителен банкет!”
Звучи ми като тържествуващ вик
И като някакъв свещен обет
На богаташ или на политик.

Салонът грее с ярки светлини,
А масите със купи чер хайвер,
Край тях добре охранени жени
Прегръщат в танца своя кавалер.

Разгорещява виното кръвта,
Веселието трае цяла нощ,
Богатство и продажна красота
Се сливат в добродетелен разкош.

Целта на тази бляскава проява
Е бедността в света да намалява.

764.

Героите избързват все напред,
Даряват бъдещето си на другите,
А после дават на Смъртта отчет
И вечност получават за заслугите.

Отчайваща е злата празнина,
Която ги дели от простосмъртните,
Създадена от грях и от вина,
Но те са във спасение превърнати.

Да оцелееш! – Подвиг или срам
Е да се скриеш в лоното на думите,
Когато бранници се бият там,
Където думата е на куршумите?

Героят ще постигне вечна слава,
А оцелелият ще го възпява.

765.

Мъртвите досаждаме на живите
Със страха си, че ще ни забравят,
Безразличието свое скриват те,
Като често панихиди правят.

Мисли попът само за облагите,
Че съм мъртъв хич не го е еня,
Вярващите пълнят му дасагите —
Такса за душата ми нетленна.

Аз от Горе гледам с удивление,
Но е забранено да се меся,
Иначе на попа без съмнение
Бих му дал на Оня свят адреса.

Там на топло в адските казани
Пълно е с попове най-отбрани.

766.

Изконна истина е, че в страната
По някакви неписани закони
Десетки жертват се за Свободата,
Но робството обичат милиони.

То дава им спокойствие и завет,
За него лоша дума не ще чуем
И затова те тъй безгрижно славят
Негодниците, седнали върху им.

Апостоли на правдата, къде сте?
Нима по-силен е от вас злодеят?
Със ваша помощ братята злочести
Злочестието нека проумеят!

Но вие си затваряте очите
И предпочитате да замълчите.

767.

На Аспарух ликът през вековете
Не се побра в Историята родна,
За него главно пишат враговете
Със страх и злоба на възторг подобна.

Без букви бяха пътните му знаци,
А канцелариите без архиви,
Не бяха с шлемове, а със калпаци
Повежданите в боя орди диви.

Уплашиха се хитрите ромеи,
Побягнаха пред устрема на Хана
И племето реши да заживее
В земята, с много жертви завладяна.

През Дунава премина Той тогава
И вместо замък построи държава.

768.

Стареем двамата със неприятеля
В очакване на миротворна Смърт -
Тя вече и призовки ни е пратила,
За мене пише “стар”, за него – “дърт”!

Той силеше се по партийна линия
Отвсякъде да бъда уволнен,
Квалификацията “враг” с години я
Разпращаше със доноси за мен.

Е, доживяхме някакси до пенсия,
Враждуващи от близо и далеч,
Отвътре той все яростно червен си е,
Но е лишен от поразяващ меч.

Та не е чудно, както остаряваме,
Да почнем даже да се поздравяваме.

769.

Въпросът за размера на потурите,
Които носели оногундурите,
Най-после беше правилно решен
От наш професор – учен вдъхновен.

Написа, както се полага, статия
И в някакво списание изпрати я,
А там редактор стар и белобрад
Я одобри и даде за печат.

Приеха приноса за исторически,
Набързо стана даже генерал
За своите дела патриотически

И придоби академично звание,
Загдето пръв в света е основал
Науката оногундурознание.

770.

Да опоедизираш петолъчката
Във качеството ѝ на свят предмет,
За да изпълниш на властта поръчката
Е нужно до си шут, а не поет.

Ще ти разнасят славата фанфарите,
Ще хвалят творческия ти процес,
Ще те приемат във ЦеКа другарите
И подлостта ти ще наричат чест.

С успехите ти, щастие излъчващи,
Би трябвало да си щастлив и ти,
Но всъщност от тревога се измъчваш ти,
Че няма кой срама ти да плати.

Защото надълбоко в твоите нерви е
Загнезден на съмнението червея.

771.

Днес отечеството мило, щедро,
Управяват го крадци на едро
И във клещите им кривосъдни
Няма накъде човек да мръдне.

Грабят немски, турски главатарии
От страната кой каквото свари,
За да могат техните метреси
Да се возят в скъпи мерцедеси.

Нашенецът даже и при нужда
Без будител трудно се пробужда,
А в изкуството да бъде бавен
По света на него няма равен.

Дреме и под сянката на феса
Чака да го сполети Прогреса.

772.

Питате как може да издирите
Точните адреси на вампирите;
Те са много трудни за намиране,
Тъй като не са регистрирани.

Често нашето въображение
Посещават без предупреждение;
Мислим си, че те са кръвопийците,
А във същност други са убийците.

Истинските кървави престъпници
Днес са нашите родоотстъпници;
Те на чужденците ни предадоха,
После и Родината продадоха.

Но Народът скоро ще натири
Всички политически вампири!

773.

Отдавна обучава гилотината
Царете на изящни маниери;
Тя като педагог е ненадмината,
Подобна трудно е да се намери.

При нея няма изпит поправителен,
Пропада се веднъж и безвъзвратно,
Падежът ѝ е винаги винителен,
Макар че преподава тя безплатно.

Заплаха за правителства и власти е
Огромната ѝ сила всепризната,
Изпробвана над не една династия,
Натрапвана за вечна и за свята.

Тъй броят на великите избранници
Поддържа се във приемливи граници.

774.

Приема се от всички на доверие,
Когато за годподство се приказва,
Че слънцето в Британската империя
Лишено е от право да залязва.

Пирати славни имат англичаните,
За бой и плячка винаги готови,
Измежду най-добрите са избрани те –
Мъже без милост, със сърца сурови.

А кралят, вместо да громи пиратите,
Удостоил ги с титли благородни
И бидейки за графове признати те,
Получили права богоугодни.

Члез тях, макар и без благоприличие,
Създаден беше пример за величие.

775.

*Липсата на мечти представлява остра психична
инсуфициенция.*

(Из "Самоучител по психиатрия")

Животът ни без радост е ужасен,
Но без мечти той става невъзможен
И този факт, безмилостен и ясен,
Е като взрив в душата ни заложен.

Светът неволно се обезмечтава,
Но за това почти не се говори,
За болестта си нямаме представа,
А някой трябва с нея да се бори.

Мечтайте и пазете си мечтите!-
А нямате ли, ще ви дам на заем
И вместо с лихвите да ми платите,
Елате заедно да помечтаем!

Прибавим ли и мъничко късмет,
Ще тръгне всичко по масло и мед.

776.

Роди се във семейство на писатели –
И двамата “заслужили деятели”,
Навярно затова реши да стане
И той производител на романи.

А работата, знае се, започва тя
С внимателно опипване на почвата
И скоро се разбра, че той умее
Да прецени печалбата къде е.

За бързото постигане на целите
Введе в творчеството си панелите,
Преписвайки панели със стотици
От родните и чуждите класици.

Не ги остави да събират прах,
А оборот добър направи с тях.

777.

Промяна стана тук откакто властите
Приеха страстите на педерастите
За ценност много важна, безвъзмездна,
По пътя към Европа най-полезна.

Обратните заеха премиерството,
На работите външни министерството,
Внушителен процент от Минсъвета,
От депутатите – едната трета.

Народът се оказа във владение
На пълно с педерастии управление,
Нормалните в семейните си спални
Почувстваха, че стават ненормални.

Съгласно новото преобразуване,
Множенето ще става чрез пъпкуване.

778.

Подобно на условната присъда
И щастието е условно също,
Отпуснатият миг, щастлив да бъда,
Ще трябва после с лихва да се връща.

Рогатия грижливо води сметка
Кому по колко щастие заделя
И всеки във глобалната му клетка
Е подчинен на дяволска повеля.

Приема се, че той непобедим е,
Защото завладял ни е сърцата,
Но в него има точки уязвими
За добротата и за свободата.

Настанало е с тяхна помощ време,
Да го надвием, дявол до го вземе!

779.

Пред Ваше царско Човекоподобие
Умът и Съвестта са на колени,
А тронът Ви върху тълпа от роби е
И добродетели обезчестени.

Следовниците Ви, като добичета,
Следят с любов в ръката Ви камшика,
Пороците са длъжни да обичат те
На Вашата династия велика.

Крепете на главата си короната,
Която над Закона Ви поставя,
Осигурява Ви добре заслона тя
И греховете отнапред прощава.

Но ако някога реши Съдбата,
То тя ще падне заедно с главата.

780.

При избори родината гъмжи
От жадни за печалба кандидати
Във честен спор кой повече лъжи
Ще каже сред лъжците всепризнати.

Омайната си песен пеят те
Със глас на самовлюбени сирени
Как равенството щяло да расте
Между началници и подчинени.

Как всеки ще се храни без пари
От щедрата правителствена ясла,
Транспортът без пари ще е дори,
Без тежък труд – като по мед и масло.

И доста мъдреци по техен знак
Гласуват за поредния глупак.

781.

“Изгаря покрай сухото суровото”
Е заключението на Властта,
Чрез кротката безропотност на Словото
Оневинява грешките си Тя.

Пред пресните гробове, страшно зинали,
Млад вестникар реди доклада свой:
“Най-малко четирнайсет са загинали
И ще нараства още този брой”.

Държавата изказва съжаление
За скъпите нанесени щети
Пред търпеливото си население,
Кое то ще поплаче и прости.

И даже от Народното събрание
Изпратено бе съболезнование.

782.

Съдбата цъфнала, но не завързала,
Когато го е увенчала с мързела
И той, напет като английски пудел,
В живота никога не бе се трудил.

По силата на странни обстоятелства
Сдоби се със влиятелни приятелства,
А с помощта на изборните каси
Дори до министерски пост добра се.

Във крак на партията със заветите,
Проценти получава от рушветите
И “Да живеј труда!” си тананика,
Гаврътвайки поредната мастика.

Това по съществуващите данни е
Едничкото му трајно занимание.

783.

Според Системата народът трябва
Периодически да се ограбва,
Защото повод иначе намира
За своите права да претендира.

Полугодишно нека да студува,
Цялогодишно нека да гладува
И в резултат оказва се тогава,
Че може лесно да се управлява.

Рецептата при този принцип златен
Понявга дава резултат обратен –
Народът своите водачи хваща
И после ги по дяволите праща.

А дяволите още от вратата
Безплатно зачисляват им рогата.

784.

Орелът, ракът заедно със щуката
Отскоро пак във басня се събрали
И за постигането на сполуката
Обет за вярност тримата си дали.

Противниците свои те изстребили
Във името на златната си дружба,
Държавното съкровище обсебили
И на роднините си дали служба.

Били немалко хора изненадани
От тази политика печеливша,
Крепена с малко ум и много крадене
За разлика от приказката бивша.

Заглавието “Тройна коалиция”
Е днес печат на тяхната амбиция.

785.

Във общоградската прокуратура
На съд предадоха една брошура,
Че тя със средствата на клеветата
Излага реномето на страната.

“Туриста в София на всяка пряка
В асфалта дупка като гроб го чака,
А спре ли се пред някоя сергия,
Ще го пребърка опитен джебчия.

Но много по-опасни от крадците
Са страшните бандити по колите,
Возилото му, за да се отнеме,
На тях им трябва само нула време.”

Строг арест – мярка за неотклонение
Постанови съдебното решение.

786.

В Историята няма да намерите
Как идват на света робеспьерите,
Изглежда тайната е там където
Са всички тайни зли на Битието.

Приемем ли, че “там” това е Ада,
Ни чака неприятна изненада,
От Ада отговарят със насмешка:
“Предположението ви е грешка.

Откакто стана твърде скъп петрола,
Тук персоналът има нова роля,
Заети сме със вътрешни проблеми,
Защото трудностите са големи.”

Така, вместо със отговор блестящ,
Въпросът ни отново е висящ.

787.

Правителството удиви света
Със нова изключителна проява:
Със акт приватизира Бедността,
Със факт Престъпността одържавява.

Във името на нови правдини
Тълпа от бедни български вишисти
Родината решава да смени
На Запада боклука, за да чисти.

Властта в едно се слива със крадци,
Моряците заменят със пирати,
Бандити обявяват за светци,
А прокурорите за дипломати.

И всичко се осъществява леко,
Че царят близо е, а бог – далеко.

788.

Разнообразието е богато
Във медицинския репертоар
На болести, превръщани във злато,
По правилата на жесток пазар.

С поредица от неразбрани думи
Пасреща ви един невзрачен тип
И ви обира произволни суми,
За да ви каже имате ли грип.

А списъка на болести отбрани
Отдавна ракът го е оглавил,
Защото хора повече той храни
Отколкото до днес е уморил.

И още дълго ще е най-добрия
Предмет на лекарската търговия.

789.

Светът е запасен със журналисти,
Способни да възнасят и гromят
Фашисти, футболисти, комунисти
По всеки повод, ако им платят.

Представят се навред за много честни,
Макар че трябва да изпитват свян
И искат само с двама-трима свестни
Да оправдаят цялата си сган.

Те побеждават със мъгла мъглата
В среда, захранвана с мъглявини,
Чрез робството прославят свободата
Във името на сладки благини.

И както всеки имат си мечти:
Кой повече готов е да плати.

790.

Кога е празникът на Честността,
Не казват датите във календара,
Изглежда че обидена е тя
И на поканите не отговаря.

Намерила си е добър подслон
Далеч, далеч от времената наши
Под ведър дружелюбен небосклон,
Където няма кой да я заплаши.

От там ни наблюдава през сълзи
И вижда как човекът богоравен
В живота е принуден да пълзи
Наместо гордо да върви изправен.

И не усеща как с голяма скорост
Лети към нея звездолет на Сорос.

791.

Пристигат вдекидневно новините
За подкупи в съдебната система,
Не може лесно тя да се засити,
Отвсъкъде, каквото падне, взема.

Известен прокурор чрез куп рушвети
Издигнал е хотел до небесата,
А скромн съдия, ще прочетете,
Е купен само с половин заплата.

И гражданинът в родната държава
Объркан е, когато си задава
Въпросите, един от друг по-тъпи,

За правосъдието ни сегашно:
Кое при магистратите е страшно,
Че евтини са, или че са скъпи?

792.

След екота победен на камбаните
Очаквахме на власт да са призваните,
Но от кюшетата на кафенетата
Страната ни обсебиха ченгетата.

Те влизаха подобно на проклятие
От съзаклятие във съзаклятие
И който дърпаше се и не слушаше,
Властта го пушкеше, властта го пушкеше.

Раздадоха на всички разрешително,
Добруването че е задължително,
Докато бъдат щедро пренаситени
Другарите, източващи парите ни.

А след това, ограбени и бити,
Ни препродадоха на чужденците.

793.

Днес във властта на власт е Тъпотата,
Компютри Й помагат и на сън,
Щом трябва да наложи на тълпата
Пореден интелектуален пън.

А пънове такива има много
И са единни пред народа прост,
Когато някое теле двуного
Желят да заеме важен пост.

Те разполагат със излишна сила
Да вдигат чак до бога празен шум,
Жестоки всички са като Атила,
Но без да имат неговия ум.

И бъдеще се очертава ясно –
За мъдрите ще става все по-тясно.

794.

“Демокрация и комунизъм” -
Погребален надпис на века!
Предумишления им трагизъм,
Друго яче как да нарека?!

В гробовете те се съюзяват
Чрез безмълвието на Смъртта,
Сблъсъците омиротворяват,
Но пролята вече е кръвта.

Колко много жертви безвъзвратни,
Възмечтали за живот щастлив,
Паднаха във битките превратни
Без да видят кой е прав, кой крив!

Със това заеха се водачите,
Подкрепени от гробокопачите.

795.

Баща ми купи диня от пазара
И седнахме край кухненската маса
По привичка семейна наша стара,
Уют която в къщата ни внася.

С голям и остър нож я срязва стрина,
А вилици донесе леля Радка;
Тъй хубаво е да си хапнем диня,
Особено когато тя е сладка!

С охота си изядох аз парчето,
Веднага после пак ми се прияде,
А кака каза “Яшно е момчето!”
И втори резен бързо ми подаде.

Тогава чух жандармерийска свирка –
Попаднал бях във чужда стихосбирка.

796.

*Уличен в престъпления е наследникът на
Италианските крале Виктор Емануил
Савойски.
(Из пресата)*

Човека търсих, който би разкрил ми
Защо се гледат гангстерските филми -
До днес не го намерих, затова
Ще защита сам техните права.

Добро и зло при тях са доста ясни,
На злото враговете са прекрасни
И въпреки опасните беди
Доброто винаги ще победи.

Прострян без право на последна дума,
На пода ще лежи със шест куршума,
От силата на правдата убит,
Навеки ням, Савойският бандит.

Но във живота е богопомазан
И дълго ще остане ненаказан.

797.

Наскоро във Народното Събрание
Се сбраха на прилежно занимание
Избраници петнайсет десетици,
Въоръжени със по две лъжици.

Покрай големия казан се трупаха
И помежду си с лактите се бутана,
Без всеки да престава да ломоти
“Така спасявам царските имоти.”

“Какви са тези срамни аномалии?!
Не виждате ли? Сърбате фекалии!”
Един от тях се съгласи другарски:
“Фекалии? О, да! Но те са царски!

В противен случай ще възникне криза.”
Усмихна се и сладко се облиза.

798.

Подреждат гения сред психопатите
Жреците на Светата Простота,
Но и във пъкъла да го изпратите
Той пак ще произвежда красота.

За него няма точна дефиниция,
Освен че е дошъл на този свят
И иродите търсят го с полиция
От време оно, да го умъртвят.

Закратко те успяват, но не винаги,
Защото превъзжда всички тях
И даже без Духа, Отца и Сина ги
Изпълва със религиозен страх.

А ползата от гения е пряка
За всички без да включваме простака.

799.

Родината за да обичаш днес,
Властта продажна длъжен си да мразиш,
Щом тя погазила е твойта чест,
Ти нейната ще трябва да погазиш!

Но тя такава няма! Тя е злост,
Прикривана със думи лицемерни,
Докато, сякаш в страшен холокост,
Душат те чуждоземците неверни.

Не изоставяй своята съдба
В очакване на помощ от врага си,
Той глух ще е за твоята молба
И жалбите на всички сиромаси.

Предците ти оставиха завет.
Ти следвай го! Или бъди проклет!